

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 25C/537/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8214207481
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr Jana Koščová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2016:8214207481.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou Mgr. Janou Koščovou v právnej veci žalobcu U. A., Q..A.: T.: XX XXX XXX, A. A. M. X, K., zast. Bobák, Bollová a spol., s.r.o.. advokátka kancelária, so sídlom Dr. VI. Clementisa 10, Bratislava proti žalovanému O. I., G.. XX.X.XXXX, G. K. K. XX, K., E. Č. G. G. M., J.. U. T. P., J. Okresného A. C. T., v konaní o zaplatenie 131,22 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 52,22 Eur s 8,5 % úrokom ročne zo sumy 52,22 Eur od 26.7.2013 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 27.10.2014 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť mu sumu 131,22 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne z dlžnej sumy od 26.7.2013 do zaplatenia, ako aj nahradiť mu trovy konania. Poukázal na skutočnosť, že so žalovaným uzavrel dňa 12.3.2013 Zmluvu o pripojení č. Q., na základe ktorej žalovanému požičal mikroprocesorovú kartu - SIM kartu, ktorá žalovanému umožňuje využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom.

Pohľadávka žalobcu pozostáva z neuhradených služieb vo výške 52,22 eur vyfakturovaných v období 2013/03 - 2013/05, ako aj z nároku na zaplatenie sumy 79 eur, ktorú si žalobca uplatňuje titulom náhrady škody, ktorá mu preukázateľne vznikla. Žalobca vo svojej žalobe dôvodil tým, že pri uzatvorení Zmluvy č. Q. so žalovaným a v snahe predísť procesnej neistote pri posudzovaní nároku žalobcu z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody, v časti zmluvnej pokuty vo výške 79 eur s tým, že ustanovenie Dodatku, v ktorom je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie bolo v inom konaní označené ako neprijateľná zmluvná podmienka rozsudkom KS v Prešove, sp.zn. 6Co 91/2011 a v súlade s ust. § 53a Občianskeho zákonníka je tak žalobca ako dodávateľ služby povinný zdržať sa používania takejto podmienky. Žalobca uviedol, že sa domáhala nároku vo výške škody voči žalovanému, ktorá vznikla žalobcovi za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné J. I. N. a to vo výške 79 eur (ďalej len „škoda“). Uvedená škoda podľa žalobcu predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, t.j. predstavuje škodu žalobcu, ktorú žalovaný žalobcovi spôsobil tým, že získal mobilný telefón/zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom Dodatku sa zviazal používať služby, a za tieto platiť po dobu viazanosti, a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Uvedená zmluvná pokuta mala ako občianskoprávny inštitút v zmysle Dodatku plniť funkciu

paušalizovanej náhrady škody v prípade porušenie Zmluvy, ktorá by žalobcovu prípadne mohla vzniknúť tým, že žalobca si svoje povinnosti poskytnúť zvýhodnené služby a mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za akciovú cenu splnil, avšak žalovaný si svoju základnú povinnosť (zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti a riadne a včas uhrádzať svoje splatné záväzky) nesplnil. Zmluvná pokuta nebola dojednaná zo strany žalobcu s úmyslom privodiť žalovanému neprimerané podmienky za trvania zmluvného vzťahu ani pre prípad keď dôjde k porušeniu povinnosti žalovaného a ani sebe zabezpečiť neprimeraný majetkový prospech. Zmluvná pokuta mala byť preventívnym a uhradovacím nástrojom pre prípad porušenia základného zmluvného záväzku žalovaného. Po právoplatnosti vyššie uvedeného rozsudku žalobca ustanovenia Zmluvy (konkrétne Dodatku), ktoré mu súdne rozhodnutie vytýkalo dal do súladu so zákonom a týmto súdnym rozhodnutím. Žalovaný v Dodatku v čl. 3 bod 3.7. vyhlásil, že si je vedomý, že mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie je mu predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.3. Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa žalovaný zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že žalobcovi vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu(telekomunikačného zariadenia).

Pobyt žalovaného nie je známy, preto podľa ust. § 29 ods. 2 O.s.p. mu bol ustanovený opatrovník pre zastupovanie v tomto konaní, ktorý ponechal rozhodnutie na zváženie súdu.

Súd vo veci vytýčil termín pojednávania na 28.1.2016, na ktorý sa neustanovil žalobca, ktorému bolo predvolanie a pojednávanie riadne a včas doručené a ktorý svoju neúčast' ospravedlnil písomným podaním zo dňa 20.1.2016, v ktorom ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní, pričom súhlasil s rozhodnutím veci bez svojej osobnej účasti. Taktiež sa neustanovil opatrovník žalovaného, ktorý svoju neúčast' neospravedlnil, ani nepožiadal súd o odročenie pojednávania z dôležitých dôvodov, preto súd postupoval v súlade s ust. § 101 ods. 2 O.s.p. a pojednával v neprítomnosti účastníkov konania.

Súd vykonal dokazovanie a zistil tento skutkový stav:

Dňa 12.3.2013 uzavreli účastníci konania Zmluvu o pripojení č. Q. uzavretú podľa § 43 zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách spolu s jej Dodatkom č. Q. zo dňa 3.9.2010.

Na základe vyššie uvedenej Zmluvy o pripojení žalobca požičal žalovanému jednu mikroprocesorovú kartu - SIM kartu s účastníckym telefónnym číslom XXXXXXXXXX.

Podľa ust. § 51 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

Podľa ust. § 43 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, s účinnosťou do 31.12.2011, podnik má právo a) na úhradu za poskytnutú verejnú službu, b) na náhradu škody spôsobenej na verejnej sieti a na verejnom telekomunikačnom zariadení, c) odmietnuť uzavretie zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ak 1. poskytovanie verejnej služby na požadovanom mieste alebo v požadovanom rozsahu je technicky neuskutočniteľné okrem poskytovania univerzálnej služby podľa § 50 ods. 2 písm. a) alebo by bolo možné len s vynaložením neprimerane vysokých nákladov, 2. záujemca o ňu nedáva záruku, že bude dodržiavať zmluvu preto, že je dlžníkom podniku alebo iného podniku alebo niektorý z týchto podnikov už predtým odstúpil od zmluvy s ním alebo vypovedal s ním zmluvu alebo sa nachádza v zozname dlžníkov podľa osobitného predpisu, 36a), 3. záujemca nesúhlasí s podmienkami zmluvy o poskytovaní verejných služieb, d) dočasne prerušiť alebo obmedziť poskytovanie verejnej služby z dôvodu 1. jej zneužívania, a to až do odstránenia jej zneužívania alebo vykonania technických opatrení zamedzujúcich jej zneužívaniu, 2. nezaplatenia splatnej sumy za verejnú službu v lehote upravenej v zmluve o poskytovaní verejných služieb, a to až do jej zaplatenia alebo do zániku zmluvy o poskytovaní verejných služieb; dočasne prerušiť poskytovanie verejnej služby možno iba po predchádzajúcom náležitom upozornení a uplynutí primeranej lehoty určenej na zaplatenie alebo 3. podstatného porušenia iných zmluvných podmienok zo strany účastníka; dočasne prerušiť poskytovanie verejnej služby možno iba po predchádzajúcom náležitom upozornení, e) požadovať od účastníka alebo jeho splnomocneného zástupcu pri uzatváraní zmluvy o poskytovaní verejných služieb predloženie preukazu totožnosti, vyhotoviť kópiu preukazu totožnosti alebo odčítať údaje z preukazu totožnosti elektronickými prostriedkami na účely overenia poskytnutých údajov účastníka podľa odseku 2 písm. b).

Podľa ust. § 43 ods. 2 cit. zákona, podnik je povinný a) uzavrieť zmluvu o poskytovaní verejných služieb s každým záujemcom o poskytovanie verejnej služby, ak nie je dôvod na jej odmietnutie podľa odseku 1 písm. c), b) pri uzatvorení zmluvy o poskytovaní verejných služieb získať a overovať údaje účastníka vrátane účastníka používajúceho predplatené služby podniku a viesť evidenciu týchto údajov v rozsahu podľa § 56 ods. 3 písm. a), c) písomne, elektronickou poštou alebo službou krátkych správ (SMS) oznámiť účastníkovi najmenej jeden mesiac vopred podstatnú zmenu zmluvných podmienok a zároveň ho informovať o jeho práve odstúpiť od zmluvy o poskytovaní verejných služieb bez sankcií, ak tieto zmeny neakceptuje; oznamovacia povinnosť je splnená aj oznámením účastníkovi, že došlo k podstatnej zmene zmluvných podmienok a kde sa s týmito zmenami môže podrobne oboznámiť.

Podľa článku 4.4 písm. a) Všeobecných zmluvných podmienok poskytovania služieb, ktoré sú súčasťou vyššie uvedených zmlúv žalobca je oprávnený po predchádzajúcom upozornení ukončiť platnosť Zmluvy o pripojení písomnou výpoveďou, ak užívateľ nezaplatil splatnú cenu za poskytnuté služby ani do 45 dní odo dňa doručenia upomienky.

Žalobca preto pokusom o pokonávku zo dňa 11.7.2013 v zmysle článku 4 Všeobecných zmluvných podmienok ukončil platnosť oboch vyššie uvedených Zmlúv.

Z jednotlivých faktúr predložených žalobcom súd zistil, že faktúrou č. 5200088530 bola žalovanému vyúčtovaná suma 34,13 eur, faktúrou č. 5203746262 suma 17,99 eur, faktúrou č.5207416392 suma 31,50 eur.

Doloženými listinnými dokladmi mal súd preukázané, že medzi účastníkmi konania bol založený záväzkový vzťah týkajúci sa poskytovania telekomunikačných služieb v mobilnej sieti žalobcu. V zmysle ujednaní účastníkov bol žalovaný povinný hradiť cenu služieb vyúčtovaných žalobcom faktúrou za dohodnuté zúčtovacie obdobie. Faktúra bola žalovanému zaslaná na adresu ním uvedenú pri uzatváraní zmluvného vzťahu.

Podľa ust. § 262 ods. 1 Obch. zákonníka, si môžu strany dohodnúť, že ich záväzkový vzťah, ktorý nespadá pod vzťahy uvedené v ust. § 261 Obch. zákonníka sa spravuje týmto zákonom.

Podľa ust. § 262 ods. 2 Obch. zákonníka, si dohoda podľa ods. 1 vyžaduje písomnú formu.

Podľa článku 17 bodu 17.4 Všeobecných podmienok Zmluva a Všeobecné podmienky, ako aj právne predpisy medzi účastníkom konania a spoločnosťou Orange Slovensko, ktoré nie sú v Zmluve a Všeobecných podmienkach výslovne upravené, sa riadia ustanoveniami ostatných platných právnych predpisov.

V danom prípade súd preto skúmal, či došlo medzi žalobcom a žalovaným, ktorý je fyzickou osobou - nepodnikateľom, platne k uzatvoreniu dohody v súlade s ust. § 262 Obch. zákonníka, t.j. či sa jedná o vzťah obchodno-právny.

Vychádzajúc z presného gramatického výkladu Všeobecných zmluvných podmienok časť XI. bod 3, v zmysle ktorého sa mali riadiť Obchodným zákonníkom iba vzťahy medzi žalobcom a žalovanou, ktoré nie sú upravené v zákone o telekomunikáciách, v platnej zmluve o pripojení, vo všeobecných podmienkach a v cenníku mal súd za to, že vzťah medzi účastníkmi je občiansko-právny (a to v časti zaplataenia istiny aj príslušenstva), keďže tieto vzťahy sú upravené v zákone o telekomunikáciách, v zmluve o pripojení, vo všeobecných podmienkach a v cenníku.

Podľa ust. § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas plnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom, alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal.

Podľa ust. § 517 ods. 1, 2 cit. zákona dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočne prireranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1, nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., s účinnosťou od 1.7.2010, v znení zákona č. 281/2010 Z.z., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa ust. § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení zákona č. 20/2013 Z.z. , s účinnosťou od 1.2.2013, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Výška úrokov z omeškania bola podľa zistenia súdu ku dňu omeškania žalovaného, ku dňu 26.7.2013 vo výške 8,5% (t.j. 8 percentuálnych bodov + 0,5% základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky).

Keďže žalovaný je v omeškaní s plnením peňažného dlhu, súd priznal žalobcovi úrok z omeškania v súlade s cit. zák. ustanoveniami tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku, pričom začiatok omeškania bol určený počnúc dňom nasledujúcim po dni uvedenom v pokuse o pokonávku, t.j. dňa 26.7.2013.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi žalobcom a žalovaným vznikla tzv. spotrebiteľská zmluva podľa § 52 Občianskeho zákonníka, na základe ktorej žalobcovi voči žalovanému vznikol nárok na zaplatenie pohľadávky žalobcu vo výške 52,22 eur titulom nároku na uhradenie poplatkov za hovorné, mesačných poplatkov za poskytovanie telefónnych služieb. Tento vzťah súd považuje za tzv. inominátnu zmluvu, ktorej uzavretie je možné podľa § 51 Občianskeho zákonníka v spojení s § 43 Zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách.

Podľa ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa ust. § 420 ods. cit. zákona, škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

Podľa ust. § 420 ods. 3 cit. zákona, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

V prevyšujúcej časti, t.j. vo výške 79 eur , ktorú si žalobca uplatnil titulom náhrady škody, ktorá mu vznikla za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie a jeho akciovou cenou, súd žalobu ako neodôvodnenú zamietol, keďže mal za to, že medzi škodou požadovanou žalobcom vo výške 79 eur a porušením povinnosti žalovaným vyplývajúcim mu z jednotlivých ustanovení Zmluvy o pripojení (zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu viazanosti) nie je príčinná súvislosť, ktorá je jednou zo základných predpokladov pre priznanie nároku na náhradu škody.

O trovách konania rozhodol súd v zmysle ust. § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Vzhľadom na skutočnosť, že pomer úspechu a neúspechu žalobcu (úspešný v 39,80%) a žalovaného (úspešný v 60,20%) vo vzťahu k predmetu konania v konaní je približne rovnaký, súd mal za to, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Košice II v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v zmysle ust. § 204 ods. 1 O.s.p. v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p. - z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť datované a podpísané) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh a súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).